

František Gellner: Bláznění vjelo do párů

Bláznění vjelo do párů
a v hudby potrhlou notu.
Sál byl pln kouře a výparů
piva a lidského potu.

V kole jsem pobyl jen krátký čas.
K tanci mi scházely vlohy.
Hrubci mi šlapali – sper je d'as! –
na reumatické nohy.

Svou holku vzal jsem za ruku,
vyved' ji z divého ruchu.
Šli jsme se nalokat v noční tmu
trocha čerstvého vzduchu.

A když jsme z hospody vyšli ven,
k sobě jsem přitisk' ji prudce.
Dech ve vášnivý přecházel sten,
chvět se nám počaly ruce.

Vysokou zdi byl obehnán dům.
Přemilosrdný bože,
jakés to stvořil milencům
tvrdé svatební lože!

(Radosti života, 1903)

Petr Bezruč: Opava

Víš, jak to bývá,
když dychtivá krve zem rozepne žíznivé rty,
když pozdvihnou prapor a pohnou se v útoku vzhůru
ty nejprvní řady, ty nejprvní zástupy čelem
polehnou – žatva děl – do země, přes ně pak kráčí
k vítězství přítel.

Zdá se a zdá se,
že polehnem jedenkrát do země kolem těch murů,
že poletí černý pták s bělavým zobákem přes nás,
že s blyskavým soudruhem kdosi ze severu přejde,
ale ne přítel.

Vidím vát prapory na věžích zrádného města.

(Slezské písně, 1909)